

V - 19479/35

Bulgara

ESPERANTISTO

ENJO DASKALOV

TEKSTILA TEĤNIKUMO

VRACA — BULGARIO



1966

12

ENHAVO

	Paĝo
Ĉefartikolo. Denove pri Esperanto en la fakoj (Simeon D. Simeonov)	1
Kamjén Istvan. Dum unu minuto	2
Ida Lisičnik. Venos la horo	3
Nikolaj Uzunov. Al Zamenhof	3

ORGANIZA VIVO

B. Kavalĝiev, C. Kolarov, Cv. Todorov, Iv. Šivarov, J. Zap- rjanov, J. Atanasov, Nikola Tarakĉiev, Kr. Todorov, Iv. Stoimenov	6
---	---

Kovrilpaĝo: Ripozdomo en restadejo Borovec en Rila-montaro.

*Abonkalkulo: jara — 1,40 levoj, duonjara — 0,70 lv. Por eksterlando — 2 lv.
2 rubloj, 2 dolaroj aŭ egalvaloro; por Albanio, ĈSSR, Hungario, Jugoslavio
Pollando kaj Rumanio — 1,60 lv. Por Italio — 1000 liroj. Aparta numero — 0,14 lv.
Reklamtarifo: 0,15 levoj por m²; sur tuta kovrilpaĝo — 80 lv; korespond-
anoncoj: 5 stotinkoj por ĉiu vorto; eksterlandaj adresoj — publikigataj senpage.*

ENLANDAJ PERANTOJ DE „BULGARA ESPERANTISTO“

ALBANIO: Ing. Cefo Fico, R. Kongresi Per-
metit 7—II/10, Tirane.

ITALIO: Julia Franceschi, str. Francesco
Nullo 2, Padova.

KOREO: Korea Esp. Asocio. Pjeng' jang
P. O. kesto 16.

NEDERLANDO: Ru Bossong, Floraplein 2
Eindhoven.

RUMANIO: Mihail Popescu, Cal. 13 Sep-
tembrie 65, București 5.

SOVET-UNIO: Ivan Palkin, Mitnaja ul. 52/54
kv. 19, Moskva, B—162.

SVEDIO: Karl Kvist, Deje, Box 10—a.



DENOVE PRI ESPERANTO EN LA FAKOJ

Kiam temas pri enkonduko de Esperanto en la fakojn, kelkiam oni pensas pri iu specifa aŭ limigita, se ne flanka agado de la esperantistoj. Ofte tio rezultas pro la divido de la agado de la esperantistoj en du apartaj sferoj — unuflanke en la E-movado, aliflanke sur la faka tereno kiel fakuloj. Sed kion signifas enkonduko de Esperanto en la fakojn, se ne la aplikadon de la Internacia Lingvo en la praktika vivo kaj ĉu ne al tiu sama celo estas dediĉita la tuta esperantista movado, nia informado, organiza laboro kaj la granda plimulto de la E-organizaĵoj, unuavice de UEA kaj ties landaj sekcioj. Kaj la Universalaĵ Kongresoj kaj la Artaj Festivaloj kaj ISU kaj la grandega kampanjo kun peticio al UN prezentas esence klopodojn pri enkonduko de Esperanto en la internaciajn rilatojn, do ankaŭ en la internaciajn kontaktojn de la homoj kiel fakuloj.

Se la rezultoj atingitaj ĝis nun estas relative modestaj, tio tutsimple montras, ke la efektiva enkonduko de Esperanto en konkretajn mediojn aŭ okazojn renkontas plurfoje objektivajn malfacilaĵojn el politika, psikologia, teknika kaj tiamanca karaktero. Tio signifas same ke niaj propraj fortoj estas ankoraŭ limigitaj, ke nia delegita reto bezonas perfektigon, ke niaj fakaj E-organizaĵoj bezonas organizan stabiliĝon, ke la esperantistoj-fakuloj malmultas pli kaj pli ofte doni ekzemplojn de konkreta aplikado en kiu ankaŭ la fakaj terminoj trovas iom post iom siajn pli ĝustan kaj racian formon.

Tamen certe ne per brue proklamitaj kampanjoj, per malgranda parto de niaj fortoj kaj en dek jaroj (!?) la problemoj de la aplikado de Esperanto en la fakoj estos solvitaj. Similaj utopiaj proponoj trans la kapoj de la ekzistantaj naciaj kaj internaciaj Esperanto-organizaĵoj povas konduki al seniluziigo, ĉar ili estas deŝiritaj de la konkreta socipolitika situacio en la mondo.

Universala Esperanto-Asocio, ĝia Komitato, landaj sekcioj, aliĝintaj kaj kunlaborantaj fakaj asocioj daŭre donas atenton al tiu problemo. La nuna Generala Kunsido en Budapeŝto, dediĉita al la fakoj kaj ankaŭ speciala komisiono pristudis la nunan staton kaj formulis konkretajn taskojn. Oni decidis dediĉi tute specialan zorgon al la kunmeto de pli racia delegita reto. La proksima kongreso en Tel-Aviv estos interalie dediĉita al la turismo kaj lige kun tio speciala revueto Esperanto-Turismo komencos apari.

Bulgara Esperantista Asocio, kiu subtenas ĉiun seriozan klopodon akcelantan al pli vasta aplikado de Esperanto en la internacia vivo kaj tiunmaniere la interpopolan interkompreniĝon, ankaŭ nun per la eldonado de la luksa turisma revuo „Ripozoj“ en Bulgario donas ekzemplon pri realeca al-

paŝo al la problemoj kaj efika agado. Sed tiu unika ekzemplo devas esti praktike subtenata de la bulgara kaj internacia esperantistaro, por ke la koncernaj ŝtataj turistaj organoj daŭrigu ĝian aperigon. Se per la klopodoj de la tutmonda esperantistaro ni sukcesos firmigi la eldonadon de „Ripozoj“ tio povus esti bona ekzemplo ankaŭ por turismaj administracioj en aliaj landoj.

Ankoraŭ granda laboro estas plenumenda por la stabiligo de la jakaj sekcioj de BEA por la variigo kaj konkretigo de ilia agado. La organizota en 1968 en Bulgario kongreso de IFEF estas konvena okazo turni specialan atenton al la varbado inter la fervojistoj.

Resume, la ekzistantaj formoj, ĉe bone pripensita kaj akordigita agado donas plurajn eblecojn pri iom-post-ioma progreso en la praktika enkonduko de Esperanto en diversajn sferojn de la vivo. Necas pri tio pli granda iniciato de la esperantistoj-fakuloj mem kaj daŭra per ekliigo de nia organizita reto. La lanĉado de „rapidaj sistemoj“ nur povas malhelpi per la disdivido de la entute modestaj homaj kaj materialaj rimedoj de la movado kaj krei falsan perspektivon ĉe niaj aktivuloj.

DUM UNU MINUTO

de Kamjén István

De tempo al tempo kaptas min arda deziro forlasi tuj la grandan urbon kun ties terura trafikbruego kaj iri ien, kie regas silento kaj trankvilo.

Mi supreniras la placeton sur la ŝtuparo ĉe la bazo de la Gelért-statuo, por momento mi haltas tie kaj admiras la pitoreskan pejzaĝon, la Dunubon fluantan mal supren, kaj la pontojn, kies arkajoj pendas gracie super la riverego. Poste mi atingas la promenejon ĉe la Citade'lo kaj de tie mi ĝuas la ĉarman pejzaĝon, avide enspirante la puran aeron. Herboj, arbustoj, floroj dissendas ĉiufanken bonodoron, kvazaŭ giganta fabriko, produktanta nur aromojn, por ĝuigi la homojn, por ebriigi ilin dolĉe. . .

Sur multaj lokoj sidas homoj kaj admiras la urbegon, vualitan de fumo, rampanta kiel malhela drako sub la blua firmamento.

Mi direktas min al benko kaj eksidas. Baldaŭ venas nekonata blankharulino kaj okupas lokon apud mi. Nur kelkajn minutojn ŝi rigardas la antikvajn ŝtonmurojn de la Citadelo, poste malrapide malfermas sian plastsaketon,

prenas el ŝi manlaboraĵon kaj komencas kroĉtriki.

Gajaj infanoj pasas antaŭ ni. Ili estas vicigitaj en kolono kaj kantas tiom laŭte, ke la tuta ĉirkaŭaĵo resonas tondre. Gracia virino, vestita en blanka mantelo, de tempo al tempo haltas kaj afable invitas la postrestintajn infanojn plirapidigi siajn paŝojn.

La manoj de la sidanta apud mi blankhara virino ĉesas moviĝi, kaj ŝi rigardas, rigardas longe kun amo la malproksimiĝantajn infanojn. Subite en la ĉielo aperis aeroplano, flugante super ni kun tondra muĝado. La tuta ĉirkaŭaĵo ektremis, la benko sur kiu ni estis tremis, kaj mi eksentis, ke la virino ankaŭ tremis per la tuta korpo. Kiam denove ekregis silento, ŝi profunde ĝemsopiris.

— Verŝajne vi timas? — mi demandas. Ŝi levas al mi siajn grandajn, grizajn okulojn kaj denove profunde ekĝemas:

— Jes, vere. . .

Nur malofte tie ĉi superflugas aviadiloj — mi diras.



— Mi tute ne ŝatas ilin. Tiu terura bruego ĉiam vekas en mi ĉagrenajn rememorojn el la pasinteco.

— El la pasinteco?

— Jes.

Instinkte mi proksimiĝis al la virino, por aŭdi pli bone kion ŝi rakontos. Mi opiniis, ke ŝi farbas blanke sian hararon laŭ la lasta modo. Kaj vere, la blanka hararo bone harmoniis kun ŝia vizaĝo, kvankam ŝi ne ŝajnis al mi tiom maljuna. Mi eĉ ne povis imagi kioman aĝon ŝi havas. Post mallonga hezito, mi provis demandi ŝin kia estas tiu malagrabra rememoro, pri kiu ŝi menciis kun ĝemsopiro.

— Mi tute ne ŝatas pensi pri tio, eĉ mi preferas forgesi ĝin por ĉiam, sed, bedaŭrinde, malgraŭ mia volo, mi ne kapablas forviŝi ĝin el mia memoro — ĉiam reaperas en mi tiu terura tago, kiam ni devis kaŝi nin en la kelo, por ŝirmi nin kontraŭ la bomboj. . . Ĉar supre, en la etaĝoj, estis neelteneble kaj danĝere. Eĉ niaj nervoj preskaŭ ŝiriĝis pro streĉiteco. . . Mia edzo, inĝeniero, persvadis min, ke ni nepre devas resti en la kelo. Mi havis filinon 18-jaran, kun grandaj bluaj okuloj kaj belega krispa hararo. Ŝi jam estis antaŭ sia abiturienta ekzameno. Ni pasigis jam tri semajnojn en la kelo, ĉion ni konsumis, kaj tiam eĉ la fabo havis oran valoron. . . De tempo al tempo ĉesis la bruego de la eksplodoj. Iuj homoj kuragiĝis eliri el la keloj, por detranĉi viandpecon el la ĉevalo, kiu kuŝis morta sur la strato. El ĝi oni faris festotagan tagmanĝaĵon! Mi diras „festotaga“, ĉar tiam ĝi tion signifis. Multaj homoj kolektiĝis en la ŝirmejo. Akvon nur malofte ni havis, por almenaŭ iomete lavi nin. Regis abomeninda fiodoro ĉiuloke. . .

Mia edzo estis silentema homo, neniam li partoprenis en la konversacioj. Vi eble scias, kia estis la situacio tiutempe — opinioj plej diversaj. Tamen estis homoj, kiuj laŭte manifestis siajn pensojn. Aliaj silentis, nur silentis. Sed

inter ni estis ankaŭ senpovaj malsanuloj, kaj tio terure efikis al ni. Mia filino ĉiam tiriĝis al mi, dirante malĝoje: „Kara panjo, nur baldaŭ finiĝu tiuj ĉi teruraĵoj! Neniam poste mi estos malkontenta!“ Ŝi, kiu neniam antaŭe estis malkontenta aŭ kaprica, diris tion. . . Lastatempe oni diras, ke kie estas eĉ nur unu infano en la familio, tie estas malfacilaĵoj kaj malpaco, ĉar la nunaj infanoj estas postulemaj, kapricaj, eĉ iom impertinentaj. Tamen mia kara filino estis nek impertinenta, nek postulema. Ŝi vivis nur por la lernado, tiom sciama ŝi estis. Same tiel ŝi amis nin ambaŭ, egale, preferante nek sian patron, nek min. Ŝi helpis ĉiam al siaj kunlernantoj. Neniam ŝi kaŭzis al ni malagrabraĵojn. Bone ŝi ludis pianon, kaj mi sidis, fiere aŭskultante ŝin. . .

Do mi ne volas rakonti al vi detale pri ŝia tuta infanaĝo aŭ pri la vivo de mia edzo kaj mi. Laŭprofesie mi estas gimnazia instruistino. Ankaŭ miajn lernantojn mi tiel edukas, por ke ili fariĝu modestaj, veraj homoj. Ili ne estu egoistoj, ili vivu kiel homoj unuigintaj en granda kolektivo.

Iun nebulan decembran tagon, kiam ni estis en la ŝirmejo, mi rememoris, ke ie en la manĝajkamero mi estis lasinta iom da fabo. Mi intencis supreniri tien. Regis provizora silento. Mi decidis kuiri el la fabo bongustan manĝaĵon. Mia edzo kaj la filino petis min ne iri tien, ŝed vidinte, ke ili suferas pro malsato, mi ne p'u povis elteni kaj iris supren. Tie mi iom purigis la loĝejon, ĉar ĉio estis kovrita per fulgo, polvo, kaj mi, kiu tre ŝatis la purecon, la ordon, ne povis tion rigardi. Post kelkaj minutoj mia edzo kriis al mi lasi tiun ĉi aĉan fabon. Mi respondis, ke kiam la fabo estos finkuirita mi malsupreniros. Post tio, mi prenis la manĝilaron, pecon da pano kaj komencis malsupreniri la ŝtuparon. Kaj ĝuste kiam mi atingis la teretaĝon kaj estis preskaŭ ĉe la pordo de la kelo, mi aŭdis teruran eksplodon, tondron kaj

kovris min polvo. Tra la ruboj mi alpaŝis al la pordo de la kelo kaj kriis:

— Géza!... Géza!... Mia Eva!... Mia filineto!...

Preskaŭ rampante, mi atingis la kelon, kaj mi vidis, ke malsupre ĉe la ŝtupo kuŝis vizaĝaltere mia filino. Nigra ŝi estis pro fulgo kaj polvo. Nun mi ne scias, kiel mi forĵetis la poton, en kiu estis la manĝaĵo. Mi fine sukcesis eltiri el la ruboj mian malfeliĉan infanon. Poste mi lasis ŝin ĉe la ĉefa ŝtuparejo kaj iris en la straton, kriante. Venis kelkaj homoj, kiuj faris portilon el latoj kaj lignotabuloj. Ni forportis la filinon en la klinikon. Dumvoje ni ofte devis deflankiĝi por kaŝi nin, ĉar aviadiloj ĵetis bombojn ankoraŭ. Fine ni atingis la klinikon. Tie en la kelo estis amasigitaj multaj vunditoj, malsanuloj, sed mi tiel arde petegis la kuracistojn, ke ili konsentis tuj fari la operacion ĉe kandellumo, ĉar elektrolumo ne estis. Sed ili ne povis fini. Apenaŭ ili komencis, jen denove venis aviadiloj. Tie mia filineto mortis. . .

Tiam mi direktis min returne al nia sirmejo. Ĝi estis trafita de bomboj. Ankaŭ mia edzo estis mortigita. Ĉion mi traserĉis. Mi trovis nenion. Sed mi portis kun mi ĉiam mian mansaketon, en kiu estis niaj valoraĵoj. Mi ekkuregis al la Enteriga Entrepreno, por aĉeti ĉerkon. . . Mi erarvagadis tra la urbo. Kiam ekestis silento, mi denove iris por serĉi mian edzon. Tiam mia hararo tute blankiĝis.

Alian tagon, kiam mi reiris al la kliniko, oni sciigis al mi, ke mian karan filineton oni jam enterigis en la Herboĝardeno, en komunan tombon. Pro granda sufero mi eĉ ne povis plu pensi. . .

Kiam finigis la bombadoj, en la ĉirkaŭaĵo oni elfosis tombojn. Ĉie mi ser-

ĉis. Tiun ĉerkon, kiun por mia filineto mi pagis, mi rekonis, sed kiam oni malfermis ĝin, mi mirkonsternite vidis, ke nekonata viro kuŝas en ĝi!

Nur dum unu minuto mi perdis ĉion. . . Mi perdis la homojn, kun kiuj mi estis unu. Ĉu vi jam komprenas, kial mi ektremas pro teruro, kiam aviadilo tondre zumas super mia kapo? Ĝi vekas en mi tian teruron, ke mi preskaŭ perdas la konscion.

Jen pro kio mi abomenas la kruelecon, kiu tatale puŝis min en konstantan solecon. Nun mi sopiras elŝiri el la koro de la homoj ĉion kio estas malbona, kio povas amarigi la animon. Mi volas planti nur amon, interkomprenon, pacon, diligentecon. Ĉar nur la diligentecon kaj la amo povas nobligi la homon. Nur tiel en la animoj naskiĝos la kredo, la espero, por ke regu nur la bono, kaj la malbono malaperos por ĉiam desur la tero.

Nun mi loĝas kune kun mia fratino. Bone ni interkomprenas nin. Sed, ho ve, mi perdis miajn amatajn. . . ili ne plu estas vivaj. . . Mi volas ekstari antaŭ la tuta mondo kaj ekkrii laŭte, por ke ĉiu aŭdu sur la tero: — Homoj! Fratoj miaj! Neniam plu militu! Amu unu la alian!

Pardonu al mi, ke mi tedis al vi, rakontinte tiom multe da teruraĵoj!

La blankhara virino ĉesis paroli, kaj silente daŭrigis la kroĉtrikadon.

Belvestita, alta blondulino pasis preter la benko, tenante libron en la mano kaj laŭte legante tekstopartojn el ĝi. Evidente, ŝi lernis sian lecionon sub la libera ĉielo. La blankhara virino levis al la knabino sian rigardon kaj dum tiu ĉi malproksimiĝis, ŝi prenis sian poŝtukon kaj malrapide viŝis al si la larmoplenajn okulojn.

El la hungara esperantigis: Szalay Sándor



VENOS LA HORO

de Ida Lisicnik

Vekiĝas popoloj — per tio l' espero —
ekregos frateco kaj pac' sur la tero;
kaj venos finfine la homa prudento,
kompreno, ke eblas la viv' en konsento.

Kaj kvankam alarmon alportis l' etero,
kaj kvankam malicas la rondoj konkeraj,
por kiuj militoj fariĝis la fonto
de neelĉerpeblaj profitoj senhontaj.

Sed forta nun estas la vol' de l' homaro
decide fortigi plu la kontraŭstaron;
por ĉiam torigi l' atoman minacon,
atingi per ĉiuj rimedoj la pacon.

Vekiĝas popoloj — per tio l' espero
ke venkos konkordo kaj pac' sur la tero.
Ni ĝoju ke ankoraŭ ja nia fervoro
akcelas alvenon de tiu ĉi horo.

Kutaisi 1966

AL ZAMENHOF

*„... Obstine antaŭen la nepoj vin benos
se vi pacience eltenos!...“*

L. L. Zamenhof

de Nikolaj Uzunov

Jen, baldaŭ ekbrilos la hela aŭroro
per paŝoj rapidaj ĝi venas! ...
Sed ĉiam memoras ni vin en la koro
kaj ni, viaj nepoj, vin benas!

Nun ne plu briletas malforte la stelo
per lumo radia ĝi plenas,
jam fine disiĝas la densa malhelo
kaj danke la nepoj vin benas!

La verdan standardon, de vi flirtigitan,
ni ĉiam tre alte nin tenas!
Obstine irante la vojon celitan
nun ni, la genepoj, vin benas!

Neniam timigas nin ŝtormo kaj vento,
nek moko de l' homoj nin ĝenas!
Ne perdas esperon ni eĉ por momento —
ni, viaj genepoj, vin benas!

Kaj scias ni — estas ankoraŭ laboro,
sed ĉiam ni firme postenas!
Pro via komenco, pro via fervoro,
ni dankas vin, laŭdas kaj benas!

ORGANIZA VIVO

RUSE. Dum la kuranta jaro ni planis malfermi kurson por geinstruistoj el ĉiuj loĝlokoj de nia distrikto. Tiucele kelkfoje la prezidantoj de distrikta komitato k-do Ĥristo Ĥristov, de urba societo „Libero“ k-do Stojan Cvetkov k. a. aktivuloj kontaktis la ĉefon de la fako por popola klerigo k-do Samanĝiev kaj kune kun la prezidanto de la profesia instruista societo interkonsentis dum tiu ĉi lernjaro malfermi kurson, por ke la profesiaj pedagogoj fariĝu kapablaj estontaj lektoroj en diversaj lokoj kaj lernejoj de la distrikto. En la komenco de oktobro k-do Samanĝiev subskribis cirkuleron, dissenditan al ĉiuj lernejestroj en la distrikto.

Estis difinita la tago de la malfermo 23-an de oktobro, dimanĉe je la 10-a horo antaŭtagmeze en la kultura domo de la instruisto. Vere tiu ĉi tago restos neforgesebla por la esperantistoj en Ruse. 22 personoj okupis la lokojn en la salono, por eniri la vicojn de la E-movado kaj per sia profesia pedagoga majstreco fariĝu estontaj bonaj lektoroj. La prezidanto de la distrikta komitato k-do Ĥristo Ĥristov malfermis la solenaĵon per konciza parolado. Li donis la parolon al Boris Kavalĝiev, kiu emfazis la signifon de la hodiaŭa solenaĵo.

Radio Varsovio en sia regula emisio anoncos al siaj aŭskultantoj informojn kaj pruvos, ke la bulgaraj esperantistoj kaj bulgaraj geinstruistoj troviĝas en la antaŭaj vicoj de la tutmonda E-movado. K-do Kavalĝiev promesis peti, kiel kunlaboranto de Radio Varsovio, ke oni anoncu en la emisio, la dezirantaj aŭskultintoj en la tuta mondo direktu mallongajn gratulojn per PK al la novaj gekursanoj por esprimi sian ĝojon, bondeziron kaj solidarecon pri la sukceso. La adreso estas: Bulgario, Ruse, str. Slavjanska, Dom na učitelja, kursgvidanto k-do Stefan Popov. K-do Kavalĝiev deklamis versaĵon. La sperta longjara kursgvidanto (eksinstruisto) k-do Stefan Popov komencis sian unuan lecionon. Post la fino oni faris komunan foton. La sekvontan dimanĉon oni atendas aliajn kursanojn, kiuj ne sukcesis ĉeesti la malfermon.

✱

Laŭ la plano la 7-an de novembro devis okazi distrikta konferenco en vilaĝo Batiŝnica samtempe kun la loka vilaĝa festo.

El Ruse forveturis la reprezentantoj de ĉiuj 5 societoj, gvidatj de la prezidanto de DEK k-do Ĥristo Ĥristov. En Batiŝnica alvenis la reprezentantoj el Dve Mogili, Borovo, Kacelovo, Bjala. Ne mankis la konata jam plej juna esperantisto el Ruse Enĉo Kirilov.

La partoprenantoj kunvenis en la kultura domo kaj k-do Ĥristo Ĥristov malfermis la kunvenon, kiun unua salutis Enĉo Kirilov, 7-jara knabo. Laŭ la tagordo la veterano D-ro Zahari Boĉev el Dve Mogili rakontis siajn impresojn pri la 51-a UK en Budapeŝto. La interesa temo estis bonega propagandilo pri Esperanto. La konferenco decidis ke tiu ĉi valoro prelego estu ripetata antaŭ publika vilaĝa kunveno kaj tiamaniere ĝia efiko estos plej utila. Poste sekvis la organizaj demandoj kaj la reprezentantoj de ĉiuj societoj parolis pri siaj lokaj aferoj, pri la kursoj, pri la sukcesoj kaj malfacilaĵoj. Estis interŝanĝita la sperto kaj oni faris diversajn proponojn. Oni povas diri, ke la konferenco sukcesis bone. Bonajn proponojn faris k-do Kalinov. En sia salutparolado je nomo de societo „Libero“ — Ruse, k-do Boris Kavalĝiev rekomendis ke la esperantistoj ĉiuloke plialtigu la aktivecon de sia agado.

La konferenco estis salutita de la sekretario de la loka Komsomolo kaj de la prezidanto de la Patrolanda Fronto — mem esperantisto. Tre kontentaj la partoprenintoj planis la sekvontan konferencon en v. Dve Mogili. La gastoj estis akceptitaj en la domoj de la lokaj esperantistoj kaj tagmanĝis kune laŭ la tradicio de la vilaĝa festo. Dankemaj ni forveturis kun espero ke ni utiligos la renkonton por pluaj sukcesoj de nia movado.

B. Kavalĝiev

SVIŜTOV. Studenta E-societo „Alko“ ĉe Supera Financa Instituto organizis ekspozicion. Estis ekspoziciitaj esperantaj revuoj kaj gazetoj, bildoj, fotoj, bele afrankitaj leteroj k. a. La urbanaro observis ĝin kun granda intereso. En la komenco de oktobro ni preparis esperantan tabulon, kiun ni metis en la instituto. Sur la ĉefa strato kun la urba E-societo „Danuba Stelo“ ni havas propran esperantan vitrinon, kiun ni regule aranĝas. La foto prezentas la aranĝon de la vitrino.



Ni kredis, ke nia propagando kontribuos por la plua disvastigo de nia movado.

Coĉo Kolarov



ESPERANTISTA MANIFESTIĜO KONEKSE KUN LA KONGRESO DE BKP

Ni estas dankemaj al la Partio kaj la Popola Registaro pro la granda subteno kiun donas al nia movado. Ni, la esperantistoj el Ŝumen, decidis niaflanke renkonti la IX-an Kongreson de BKP per sia kontribuo.

Dum la ĉiujara tradicia „verda propaganda E-semajno“, kiu ĉi-jare estis organizita de la 3-a ĝis la 10-a de oktobro, helpitaj de la Urba Komitato de Patrolanda Fronto kaj la Regiona Komitato por defendo de la Paco, ni aranĝis E-ekspozicion.

Ĉe la malfermo ĉeestis multaj geurbanoj, membroj de societo „Vekiĝo“. Gastis al la solenaĵo k-doĵ V. Sâbev el la Regiona Komitato de BKP, Lazarov el la Komitato de la Patrolanda Fronto kaj Elenkov—Direktoro de IV Elementa lernejo.

La prezidanto de „Vekiĝo“ k-do Bojaĝiev diris: „Per la aranĝo de tiu ekspozicio, ni volas esprimi nian dankon al la Partio-gvidanto, nian pretecon konigi al la tuta mondo la sukcesojn kaj la belecojn de nia Patrujo, akiri novajn amikojn“.

La ekspozicio vekis grandan intereson: En daŭro de unu semajno pli ol 8,500 geurbanoj kaj gelernantoj rigardis la belegajn bildojn, afiŝojn, fotojn kaj diagramojn.

En la centra loko, sub la portreto de G. Dimitrov, oni legis lian eldiron: „Via agado per Esperanto estas valora kaj vi devas daŭrigi ĝin“. Tie ĉi estis la letero kaj ordeno „Kiril kaj Metodij“, I grado, per kiuj oni distingis la societon. Apud la portreto de D-ro Zamenhof oni vidis la verdan silkan standardon de la societo, kudrita en la jaro de la fondiĝo de l' societo — 1905.

Bonege estis aranĝita la angulo dediĉita al la 60-jara agado de la esperantistoj el Ŝumen. Tie ĉi estis la fo-

toj de la fondiĝo de la societo Ilija Silvestriev, de geesperantistoj-antifaŝistoj Vela Piskova kaj Avgust Popov, letero-peto de 1935 j. al la polico pri permeso de organizado de kunvenoj, parto de la societaj korespondaĵoj, parto de la korespondaĵoj de Ilija Todorov kaj Ivan Jankov, At. Bojaĝiev, kiu korespondis en 1923—33 j. kun esperantistoj el USSR, la revuoj „Antireligiulo“, „Internaciisto“, „Proleta studanto“ k. a. Sub la sloganoj „La



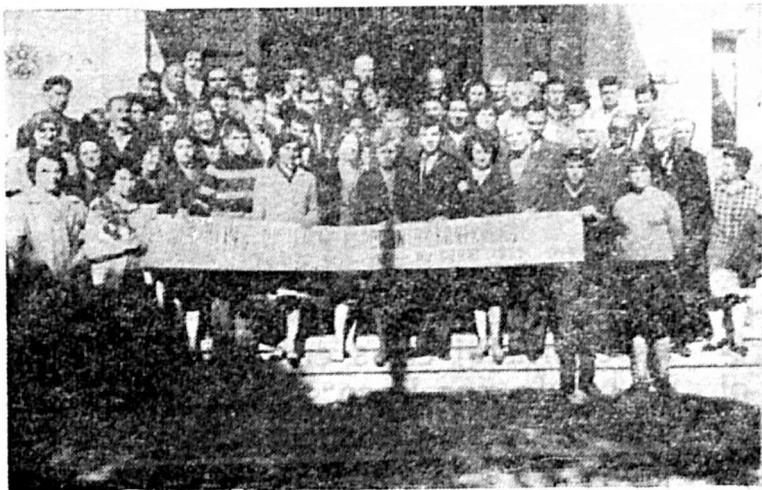
esperantistoj estas en la unuaj vicoj de la batalo por Paco“ estis montrita la agado de la esperantistoj-batalantoj por paco, ilia laboro kaj kontraŭmilita batalo. En apartaj standoj estis montritaj originala kaj traduka E-literaturo, revuoj, gazetoj, ĵurnaloj. Per aparta intereso la vizitantoj rigardis la angulojn: „Ni havas geamikojn en la tuta mondo“, „Esperanto kaj internacia turismo“, „Esperanto kaj filatelio“, „Nia kontribuo por interkompreniĝo sur la Balkanoj“, „Nia agado por interfratiĝo de Ŝumen, Kraguevac kaj Debrezen“.

La ekspozicio estis vizitita ankaŭ de du esperantistinoj el Pollando, de esperantistoj el Varna kaj Blagoevgrad. Multaj el ili skribis siajn impresojn pri Esperanto kiel rimedo por paco kaj interkompreniĝo.

ESPERANTO-KONFERENCO EN VILAĜO RÂJEVO KONARE

Ĉu vere? Konferenco en vilaĝo?

Jes! Nome en vilaĝo Râjevo Konare, distrikto de Plovdiv. Tie ĉiuj kondiĉoj favoras por la celo. La vilaĝo troviĝas proksime de stacidomo. La loĝantaro estas gastama. Por ĉiuj 150 delegitoj kaj gastoj estas garantiita senpaga loĝejo en privataj domoj. Je nia dispono estas la vasta salono de la Kultura Domo, alia salono por ekspozicio, tute nova junulara dancsalono kaj konferencejo. Ĉu sufiĉe? Ne! La plej favoraj kondiĉoj estas la jenaj: la Komunista partio, la Komunumo kaj la Agrikultura kooperativo en Râjevo Konare ne nur finance helpis nin, sed okaze de nia kvina distrikta E-Konferenco la vilaĝa Sanitara Domo estis nomita „D-ro L. L. Zamenhof“.



Parto de la partoprenintoj en la konferenco

La anticipaj konferencaj solenaĵoj komenciĝis la 22-an de oktobro, sabate. La vasta salono de 500 sidlokoj ne povis akcepti ĉiujn vizitantojn. Pro tio en la vestiblo kaj ekstere estis multaj aŭskultantoj.

Unue estis projekciita por unua fojo speciala filmo dediĉita al vilaĝo R. Konare en kiu estas momentoj de la esperanta vivo en la vilaĝo.

Post la projekcio okazis granda mi-

tingo por paco. Parolis prof. D-ro Jivko Lambrev, prezidanto de Plovdiva Distrikta Pacdefenda Komitato. Post li pri Esperanto kaj la paco parolis N. Aleksiev, prezidanto de CK de BEA kaj de MEM. La mitingo akceptis telegramon kontraŭ la abomena milito en Vjetnamio.

Post la mitingo la ĥoro de la Kultura domo ekkantis la Esperantan himnon kaj aliajn kantojn. Riĉa programo! Deklamaĵoj, recitaĵoj, baletoj... kaj fine en la junulara salono la dancvespero daŭris ĝis meznokto...

Dimanĉe, la 23-an de oktobro estis oficiale nomita la vilaĝa Sanitara Domo de D-ro L. L. Zamenhof. La solenaĵon malfermis la vilaĝestro k-do Girginski. Post li la ĉefkuracisto D-ro Pardo dankis pri tio, ke la Sanitara Domo portos la nomon de la famekonata kuracisto kaj pacbatalanto Zamenhof. Pri la vivo de Zamenhof parolis Ivan Ŝivarov, prezidanto de Distrikta Esperanto-Komitato en Plovdiv.

En la alia salono antaŭ esperantistoj Rosica Georgieva parolis pri „Esperanto en la praktika vivo“.

En speciale ornamita salono komenciĝis la laboro de la kvina Distrikta E-konferenco. Ĝin gvidis la prezidanto de la loka E-societo k-do St. Darĵonov.

Inspiran salutparoladon faris la sekretario de la Komunista partio en R. Konare k-do Ivan Dermenski. Saluttelegramoj kaj salutleteroj estis ricevitaj de urboj Hisar, Beograd k. a. La prezidanto de DEK Ivan Ŝivarov faris raporton pri la atingajoj de E-movado dum la popoldemokratia regado en Bulgario, pri la stato de la movado en la distrikto de Plovdiv kaj specialan lokon li dediĉis al la E-junularo kaj al nia kursa laboro. Jam pasis la varma

somero -- diris li. Antaŭ ni estas la aŭtuno kaj post ĝi - la vintro. La plej taŭgaj sezonoj por laboro. . . Per tiuj vortoj finiĝis la raporto.

Post li parolis la reprezentantoj de ĉiuj E-societoj de la distrikto. Kun granda atento la partoprenintoj aŭskultis la interesan paroladon de N. Aleksiev, prezidanto de CK de BEA, kiu salutis la Konferencon. Estis akceptita rezolucio, kiu tekstas, ke E-movado en distrikto de Plovdiv estos puŝata antaŭen.



K-do Iv. Ŝivarov raportas



K-do Gerginski inaŭguras la Sanitaran Doman

Dum la konferencaj tagoj la esperantista kaj neesperantista publiko kun granda intereso rigardis la E-ekspozicion aranĝitan de E-societo en Asenovgrad.

La varma akcepto fare de la loĝantaro kortuŝis ĉiujn delegitojn kaj gastojn.

Neforgeseblaj horoj de ĝojo kaj amikeco!

Ĝis revido, geamikoj, en famekonata banloko Hisar, kie okazos nia sekvanta distrikta E-Konferenco.

Bonvenon tie!

La 23-an de oktobro 1966

Râjevo Konare

Ivan Ŝivarov

La partoprenintoj en la Distrikta E-Konferenco en vil. Râjevo Konare, regiono de Plovdiv, sendis protestan telegramon al S-ro Johnson, prezidanto de Usono, kontraŭ la agresa milito en Vjetnamio.

La konferenco sendis telegramon al CK de BKP, en kiu oni deklaras, ke aprobas la gvidlinion de la Partio, konstatas, ke la proleta kultura revolucio de „ĉinaj gvidantoj“ estas kontraŭ la batalo por paco en la tuta mondo.

Кампанията за абониране на сп. „Българска Есперантисто“ продължава. Сумите да се изпращат в канцеларията на съюза.

Feliĉan Novan 1967 Jaron al ĉiuj niaj kunlaborantoj kaj legantoj!

„La klubo de la amikeco“ ĉe la gimnazio en urbo Trojan malfermis kurson de Esperanto. La 31-an de januaro 1967 ni organizas letervesperon kaj atendas gratulkartojn, leterojn, proponojn por interŝango de grupaj vizitoj de lernantoj. Adreso: Esperanto—kurso ĉe la gimnazio, Trojan, Bulgario.

**ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ
ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“**

№ И-10-1095

29. X. 1966 г., гр. Пловдив

Като имаме предвид повишения интерес към изучаването на езика ЕСПЕРАНТО, практическото му приложение в живота и връчения на 6 октомври 1966 г. на ОН в Ню-Йорк специален меморандум за разрешаване на езиковия проблем в света чрез възприемане на лесно заучимия ЕСПЕРАНТО, както вече две години подред се организираха, така и сега от 20 ноември т. г. всеки неделен ден от 13 до 15 часа в Клуба на есперантското дружество „Културо“ — Пловдив, ул. „Леонардо да Винчи“ № 6 (тел. 63-55)

се открива тримесечен курс за подготовка на преподаватели по есперанто в училищата, за курсовете и кръжоците.

Ръководител на курса ще бъде

Началник отдел „Просвета“:

Ив. Аксийски

Председател на ОК на Съюза на у-лите: В. Коцев

До Директора на

..... у-ще
гр. (с)
ПЛОВДИВСКИ ОКРЪГ

др. Пенчо Петров, дългогодишен учител в Икономическия техникум „В. Левски“ — Пловдив.

Таксата за целия курс от 5 лева — за курсистите от Пловдив и 3 лева за курсистите от другите селища на окръга се внася при записването, което става всеки ден от 18—19 часа в Клуба на есперантското дружество и в Клуба на литературните работници, ул. „Гаврил Генов“ № 4 до кино „Република“. Кандидатите от окръга се записват чрез писмо на адрес: П. К. 151 — за учителския курс, а таксата ще внесат при започването на курса.

Настоящото да се направи достояние на всички учители в училището Ви срещу подпис, като им се съобщи, че занятията ще започнат точно на определената дата.

Председател на Окр. Еспер. комитет: Ив. Шиваров

Председател на Есп. д-во „Културо“: Ив. Батаклиев

**INTERNACIA RENKONTIĜO DUM
LA FOIRO EN LEIPZIG**

Esperantistoj vizitontaj la printempan foiron 1967, sabaton vespere, la 11-an de marto, havos okazon en Leipzig esti en rondo de esperantistoj. Por detalaj informoj oni skribu al: Esperanto-amikoj en la Germana Kulturligo, GDR, 701 Leipzig, Käthe-Kollwitz-Strato 115.

KOREKTO

En „Bulgara Esperantisto“ n-ro 5 ere estas presita ke la teksto de la Kanto „Insulo Esperanto“ estas de G. Stanev anstataŭ Kette Hasselbauer el Aŭstrio. Ĝin ŝi verkis en 1934, kiam en Orjaĥovo okazis la 21-a nacia E-kongreso, kiu kunsidis unu tagon sur la insulo. Ŝi mortis en 1954 (laŭ informo de G. Stanev).

La antaŭlasta linio de la teksto „la regnon de nia senmorta vivado“ devas esti „la regnos en reĝo, sen diktokaj leĝo“.



CENTOJ DA HOMOJ LERNAS ESPERANTON

Esperanton lernas multaj gelernantoj kaj civitanoj en distrikto de Ĥaskovo. Tion helpas la agado de la 7 societoj en la distrikto kaj la anoj de la novelektita Distrikta Esperantista Komitato.

Je la 9-a de oktobro en Dimitrovgrad okazis la dua plenkunsido de DEK.

La prezidanto de DEK Georgi Idakiev invitis ĉiujn anojn rakonti pri sia laboro kaj organizo stato de la societoj.

Valĉan Manolov de s-to „Internacia amikeco“ — Dimitrovgrad, rakontis, ke 28 geesperantistoj de la urbo partoprenis en la 51-a UEK en Budapeŝto kaj iuj de ili gastis al esperantistoj en Rumanio, Ĉeĥoslovakio, Pollando, Jugoslavio kaj aliaj landoj. Dum la printempo 90 geesperantistoj el la urbo partoprenis en la VII-a junulara festivalo en Loveĉ, kaj la infana ĥoro gajnis unu el la unuaj lokoj. Antaŭ kelkaj tagoj en la urbo estis malfermitaj 5 kursoj kaj post kelkaj tagoj oni malfermos ankoraŭ 6—7 kursojn.

Nikola Pilev, Boris Kolev kaj Georg Idakiev de s-to „Asen Zlatarov“ — Ĥaskovo, diris, ke E. estas tre populara inter la gelernantoj. Ili dankas al la fakto „Prosveta“ ĉe la Distrikta popola konsilantaro, kiu kun DEK organizis 2 kursojn por instruistoj. En Ĥaskovo jam funkcias 3 kursoj kaj post unu semajno oni malfermos ankoraŭ 5.

La prezidanto de la societo en urbo Marica Todor Kurtev diris, ke oni malfermos du kursojn.

La prezidanto de E-societo en vilaĝo Radievo Angel Petrov promesis organizi 2 kursojn kaj la sekretario de s-to „Paco“ — Dimitrovgrad, Marija Vladeva, raportis ke la

societo jam malfermis unu kurson ĉe la karbominejo kaj organizos ankoraŭ unu kurson.

La plenkunsido akceptis decidojn laŭ kiuj dum la lernojaro 1966—1967 en la distrikto Ĥaskovo oni devas organizi 32 kursojn en kiuj devas lerni Esperanton 640 gelernantoj kaj civitanoj. Krom tio en la vilaĝoj Jabalkovo, Uzunĝovo kaj Slavjanovo oni devas fondi novajn E-societojn. La anoj de ĉiuj so-



Partoprenintoj en la Plenkunsido de DEK en Ĥaskovo antaŭ la Monumento de D-ro Zamenhof en Dimitrovgrad

cietoj devas atingi la nombron 580.

Parolis ankaŭ Stojan Kostadinov, sekretario de CK de BEA. Li salutis la estraranojn pro ilia aktiveco, la fakon „Prosveta“ ĉe DPK — Ĥaskovo por la helpo, kiun donas al E-movado.

Jeko Zaprjanov

ЕСПЕРАНТО И ФИЛАТЕЛИЯ

Перник. Аз съм филателист. Прочетох в бр. 8 на сп. „Филателен преглед“ за инициативата, която се провежда между БЕС и СБФ. Това много ме зарадва и затова реших да изуча есперанто. Записах се в задочните курсове и досега съм взел 10 урока. Смятам, че есперанто ще ми помогне много в размяната на марки с приятели есперантисти. Досега срещам много трудности, напри-

мер да знам езика на всеки мой кореспондент. Чрез есперанто тия трудности се избягват и аз действително ще бъда много улеснен. Затова много благодаря както на ръководството на БЕС, така и на ръководството на СБФ. Подетата инициатива е добра и ще има добро бъдеще. Мисля, че е допуснато дори известно закъснение.

Крум Флоров Тодоров

EKSKURSO AL KJUSTENDIL

La 8-an kaj 9-an de oktobro 1966 grupo da geesperantistoj el Sofio gastis al la membroj de E-societo „Flamo“ en Kjustendil.

Oni organizis specialan kunvenon kun prelego de N. Nikoiov je temo: „La internacia turismo kaj Esperanto“.



Antaŭ la Muzeo

En la ekskurso partoprenis ĉirkaŭ 20 personoj.

Oni vizitis la Muzeon, la novan mineralan banejon, la Turistan domon k. a.

Foto kaj teksto: J. I. Atanasov

PAZARĜIK. En la urbo funkcias 3 kursoj por komencantoj: en la II-a politeknika gimnazio, en la Distrikta Poŝtejo kaj la tria kurso estas por civitanoj.

7-a RENKONTIĜO — PODEBRADY (ĈEĤOSLOVAKIO)

Esperantista Rondeto ĉe Entreprena Klubo de Št. Banejo en Podebrady okazigos jam la 7-an Renkontiĝon de esperantistoj sur la bordo de Labe (Elbo) de la 1—9-a de julio 1967. En ĝia kadro okazos ankaŭ la 2-a Internacia Esperantista Ŝakturniro. La ĉefaj tagoj de la Renkontiĝo estos la unua kaj la dua de julio.

Ni invitas sincere la gesamideanojn el diversaj landoj, kiuj povos ĝui unu semajnan restadon en la Banurbo Podebrady, en urbo de floroj kaj agrablaj ombroj. Same la programo por la tuta semajno estos interesa. Ne mankos eĉ la poŝta stampo. Pri la detalaj informoj turnu vin al la del. de UEA, Fr. Pytloun, Husova 6/1, Podebrady, Ĉeĥoslovakio.

ZA DELOTO NA MIRA I DRUŽBATA

В последните няколко години есперанто служи добре за разбирателството между народите от цял свят в борбата им за мир и дружба. Той получи голяма популярност в много страни като Полша, Чехословакия, Япония, СССР, Германия, Франция, Англия и др. Висока оценка за работата на есперантистите направи и нашето народно правителство. През настоящата учебна година в Бургаски окръг са организирани курсове с повече от 500 участници. Под ръководството на есперантското дружество „Черно море“ в гр. Бургас се ръководят 5 кръжока. В есперантското дружество „Фламо“ при НХК се обучават инженери, техници и работници. Курсът бе открит на 3. X. т. г. от члена на ЦК на БЕС и председател на дружеството др. Ганчо Ганчев. В града е организиран курс за учители, които през следващата година ще ръководят кръжоци за изучаване на есперанто в училищата, техникумите и предприятията.

В градовете Айтос, Поморие, Созопол, Несебър и Карнобат есперантските дружества организираха добре учебната година. Предстои откриване на учебната година в училищата „П. Р. Славейков“, Икономическия техникум, Висшия химикотехнологичен институт, в гимназиите на града и окръга. В кръжоците ще предават изгънати есперантисти като др. Аргир Андонов, Борис Големанов, Константин Лимонов, Ганчо Неделчев, Димитър Василев, Коста Манолов и др. Учебните помагала обаче са недостатъчни, доставените 400 учебника в книжарниците на града бяха изкупени за кратко време и сега много от желещите да изучават езика са без помагала, което затруднява курсистите и преподавателите в обучението на есперанто.

Иван Стоименов

UNIVERSALAJ EKSPOZICIOJ UZAS ESPERANTON

(IGS 628). — La Universalaj Ekspozicioj el kiuj la venontaj okazos en Montreal en 1967 kaj en Osaka, Japanio, en 1970, ĉiam frontas apartajn lingvajn problemojn. Pro tio, almenaŭ 11 el la 18 Ekspozicioj aranĝitaj de post 1900 oficiale utiligis la Internacian Lingvon Esperanto, kiel montriĝis el enketo de la Centro de Esploro kaj Dokumentado de UEA. Temis jen pri radio-elsendoj en Esperanto, jen pri faldfolioj aŭ broŝuroj en tiu lingvo, foje pri aparta ekspozicio pri la Internacia Lingvo, foje pri oficialaj interpretistoj por Esperanto. La tuj sekvonta Universala Ekspozicio en Montreal jam uzas Esperanton por sia internacia reklamado.



En 1961 j. grupo de entuziasmaj esperantistoj el la Aŭtomobila uzino organizis E-sekcion „Progreso“. La agado de la uzinaj geesperantistoj estas konata al la tuta laborista kolektivo, ĝi gajnis aŭtoritaton antaŭ la administraj kaj partiaj gvidantoj, altiris novajn membrojn. La sekcio aranĝis kursojn, oni komencis kolektivon korespondadon kun geesperantistoj de samprofesiaj entreprenoj el Pollando, Hungario, Italio. Sed pro transiro de multaj aktivaj esperantistoj al aliaj entreprenoj la agado de la sekcio stagnis.

Tamen tiu stagno ne daŭris longe. Grupo da esperantistoj kreis iniciatan komitaton, por restarigo de la sekcio. Ilia deziro trovis plenan subtenon kaj aprobon de la uzina partia komitato.

La 14-an de oktobro okazis la unua kunveno de la malnovaj geesperantistoj kaj interesigantoj. En la kunveno oni decidis renovigi la sekcion sub la sama nomo „Progreso“. En la nova estraro oni elektis la gekamaradojn Dimitar Marinov — prezidanto, Cvjatko Todorov — sekretario-kasisto, G. Bodurov — respondeculo pri la propagando kaj la kursoj kaj Borka Mirkova — respondeculino pri la kulturamasaj aferoj.

Membroj-fondintoj de la sekcio estas 22 gekamaradoj. La kunveno akceptis trimonatan laborplanon. Jam komenciĝis du kursoj kun 38 partoprenantoj-laboristoj, teknikistoj, inĝeneroj. Per la uzina radiocentro oni disaŭdigas E-informojn, la uzina ĵurnalo aperigis artikolojn pri E. k. a.

La unuaj paŝoj de la uzina sekcio „Progreso“ estas sukcesaj kaj ĝojindaj. Granda estas la espero, ke estonte estos ankoraŭ pli firmaj kaj fruktodonaj, ke Esperanto konkeros aŭtoritaton, kiel lingvo kiu servas por la profesia kvalifikado kaj por kreado de amikaj kontaktoj kun aliaj landoj.

Ŝumen

Cvjatko Todorov

Proksimume 5,000 jaroj antaŭ nia erao en nuna Plovdiv aperis neolita loĝloko. Ĝi ekzistis dum la ŝtona epoko kaj malaperis dum la bronza. Pri tio atestas la faritaj esplorfosadoj. Inter la multaj prahistoriaj monumentoj atestantaj pri la tradicioj kaj la kulturo de la tiama loĝantaro troviĝas tiaj transportitaj laŭ la vojo de la produktada interŝanĝo.

La granda bezono por produktiloj, loĝejoj, hejminventarobjektoj kaj ornamaĵoj kaŭzis la evoluadon de la primitiva industrio. Oni ellaboradis diversajn el ligno, ŝtono, argilo, ostoj kaj tekstmateriaĵoj. Ĉio estis produktita de homoj kun akumulita sperteco, ĉio estis vivnecesa por la homoj de la loko.

De la neolitiko ĝis hodiaŭ estiĝis grandaj inventaĵoj kaj eltrovaĵoj. La vivo de la homoj pliboniĝis konsiderinde. La iama loĝloko elkreskis kiel urbo kun kelkcentmila loĝantaro.

Nuntempe plovdivanoj ĝuas grandajn kulturajn akiraĵojn. Per obstina laboro ili realigas la estontecon de sia urbo, kiu transformiĝis kiel internacian merkaton. En la foirurbeto oni ek-pozicias produktaĵojn de multaj socialismaj kaj kapitalismaj landoj. Per la plovdiva specimenfoiro ĉiu ŝtato havas eblecon pritaksi siajn atingojn, ankaŭ pritaksi la atingojn de aliaj ŝtatoj kaj pligrandigi la strebadon al pli grandaj akiraĵoj, por plibonigo de la vivmaniero de la homoj. La bulgaraj maŝinoj ekspoziciataj en la XXII Specimenfoiro montras niajn grandiozajn atingojn. La ekspoziciitaj produktaĵoj de nia peza kaj malpeza industrio atestas pri la plana konstruado ĉe ni. Ili baldaŭ kontentigos la bezonojn de nia popolo kaj forigos el nia merkato la plimulton de la importataj varoj. Krome tiu specimenfoiro montras novan manieron por komercado konstruita sur socialisma socia kaj ekonomia bazo.

Nikola Tarakĉiev

La Esperanta Konjugacio de Teo Jung, kun pli ol 1000 ekzemploj plejparte Zamenhofaj kaj kun abundaj klarigoj kaj konsiloj precipe pri la kunmetitaj verboformoj. Unua parto. Eldonita de „Heroldo de Esperanto“, Harstenhoekweg 223, Scheveningen, Nederlando, kiel manuskripto. 123 kvadratformataj paĝoj, ĉ. 21×27 cm. Dua parto jam ankaŭ aperis. Prezo por ambaŭ volumoj kune: egalvaloro de ned. guld. 13.50, (3.85 dolaroj, 54 steloj) plus 10% por sendkostoj. Sola volumo ne mendebla.

La aŭtoro, fondinto de „Heroldo de Esperanto“ kaj ĝia redaktoro dum pli ol 40 jaroj, kaj membro de la Lingva Komitato (poste de Akademio de Esperanto) ekde 1933, demonstras en ĉi tiu volumo, i. a. per centoj da ekzemploj plejparte ĉerpitaj el la verkaro de D-ro Zamenhof, kiel la Esperanta Konjugacio kvazaŭ per si mem evoluas el la Zamenhofa fundamenta 6-a regulo. Ĉe tio li kiom eble uzas la originalajn Zamenhofajn terminojn. Samtempe li celas per ĉi tiu libro montri vojon al interkonsenta uzado de la participoj en kunmetitaj verboformoj, surbaze de la regulo, kiun s-ro de Beaufront ricevis siatempe de D-ro Zamenhof.

Nun por la sesa fojo la Turisttrafika Asocio de Oslo kaj Ĉirkaŭaĵo eldonis turistbroŝuron en Esperanto en 40.000 ekzempleroj.

La broŝuro estas senpage ricevebla pere de Klubo Esperantista en Oslo, Boks 942, Oslo 1, Norvegio.

La turisttrafika Asocio de Oslo kaj Ĉirkaŭaĵo estas tre favora al Esperanto. Antaŭ kelkaj jaroj ĝi eldonis la turistfilmon „Bonvenon al Oslo“ kun komentariaj paroloj en Esperanto. Tiu filmo daŭre cirkulas inter Esperantistaj grupoj en diversaj landoj, kaj oni ricevas multajn entuziasmajn dankleterojn post la prezentadoj de la filmo.

KEMIO INTERNACIA, vol. 1, n-ro 2, fakrevuo dediĉita al publikigo de verkaj kaj novaĵoj pri kemio, teoria kaj aplikata. Ĝi ne estas popularscienca revuo. La personoj kiuj deziras kunlabori en la revuo devas skribi al la redakcio por interkonsenti la detalojn. Jam estas pluraj aktivaj kunlaborantoj el diversaj landoj, sed volonte oni akceptos novajn.

Le revuo estas eldono de Urugvaja Esperanto-Societo. Adreso: Casilla de Correo 1040, Montevideo, Urugvajo. Prezo 0,50 dolaroj aŭ egalvaloro pagblaj rekte al la supra adreso aŭ al UEA, Nieuwe Binnenweg 176, Rotterdam 2, Nederlando.

Ĉie, kie oni povas trovi eblecon por mendi la revuon „Norda Prismo“, petu sciigon pri la preciza kontraŭvaloro de la pago (gramofondisko arta aŭ scienca, malnova muziko, folkloro, bildaj libroj pri arto k. t. p.) de la ekspedanto de revuo: S-ro Mogens Groth, Br. torv 6, 7 — Hvidovre, Danujo.

En la katalogo, kiun dissendis la eldonejo „Zeit im Bild“, Sprenerstraße 21, 8019 Dresden, oni legas, ke estos eldonataj ankaŭ presaĵoj en E. Esperantistoj bonvolu skribi al la eldonejo sian opinion kaj transsendi samtempe adresojn de siaj konatoj, por ke la eldonejo povu sendi al ili sufiĉe da sciigoj pri siaj E-eldonaĵoj.

Walter Täubrich, Baunack 10, Leipzig 7024 (GDR) — interesiĝas pri jenaj poŝt — aŭ kongresaj stampoj: 1947 j. Plovdiv — 30-a Bulgara E-Kongreso; 1958 j. Varna — varbstampo por 33-a Bulgara E-Kongreso; 1962 j. Burgras — 34-a Bulgara E-Kongreso kaj petas la posedantojn proponi al li ilin.

Helmut Simon, 8045 Dresden, Pirnaer Landstr. 29 — respondeculo pri la „E-Angulo“ en la ĉiutaga gazeto en Dresden kaj por ĉiuj gazetrilataj E-aferoj deziras korespondi.



TRANSDONO DE LA PROPONO AL UN

Ni informas nian legantaron, ke sep-persona delegacio de UEA: prof. d-ro Ivo Lapenna, Prezidanto de UEA, kaj f-ino M. H. Vermaas, Direktorino de la Centra Oficejo de UEA, en la nomo de Universala Esperanto-Asocio; s-ro Eskil Svane en la nomo de la Centro de Esploro kaj Dokumentado (Londono); s-ro Alexander Schwartz en la nomoj de la Esperanto-Klubo ĉe la Sekretariato de U. N. kaj de la junulara Esperanto-organizaĵo TEJO; s-ro Francis Helmuth en la nomo de la usona Esperanto-organizaĵo ELNA; s-ro Mark Starr en la nomo de Esperanto Information Center (Nov-Jorko); s-ro Lohn Lewine en la nomo de la Esperanto-Societo de Nov-Jorko, la 6-an de oktobro transdonis al la Sekretariato de Unuiĝintaj Nacioj en Nov-Jorko la

Proponon okaze de la Jaro de Internacia Kunlaboro.

La transdono vekis grandan interesiĝon ĉie. Pri ĝi informis oficiala preskomuniko de U. N. je la 7-a, kaj en Nov-Jorko okazis intervjuoj kun prof. Lapenna fare de nov-jorka radiostacio (kiu dufoje elsendis dekminutan intervjuon) kaj fare de New York Times, Reuter, United Press kaj aliaj gazetoj kaj agentejoj. En Nederlando kaj ankaŭ en aliaj landoj la gazetaro raportis tre detale. La plej lasta statistiko fine prezentita al U. N. estis jena: 1:114; kat. 2:1 359; 3:995; 4:6 932; 5:51 985; 6:6 701; 7:59 135; 8:275 786; 9:370 883; 10:27 538; 11:59 117; 12:60409. Entute 920 954 individuoj en 74 landoj, kaj 3 843 organizaĵoj kun 71 165 000 membroj.

KOREKTO

En „Bulgara Esperantisto“, N-ro 7—8, paĝo 10, I kolumno, linio 28 de supre erare estas presita „издалека“ anstataŭ „издалеко“; linio 30 „гдето“ anstataŭ „где-то“; paĝo 12, I kolumno, linio 2 — estas presita „La du arbo-

pintoj sin baldaŭ klinis“ anstataŭ „La du arbo-pintoj sin baldaŭ ekklinis“; linio 3 — estas presita „kaj super la vilaĝo sin interplektis“ anstataŭ „kaj super vilaĝo sin tuj interplektis“; linio 10 — „aj“ anstataŭ „kaj“.

НАШИЯТ ЛАГЕР КРАЙ С. ДРУЖЕВО

Дружево! Село на дружбата между есперантистите!

Към това място всяко лято се отправят десетки български есперантисти и приятели на есперанто от всички краища от страната, за да учат международния език, да се усъвършенствуват в него, да обменят опит от организационната работа, да придобият преподавателски похвати и практика: от Варна и Видин, от Русе и Смолян, от Ямбол и Асеновград, от Търговище и от овощната градина на България — Кюстендилския край, от младежкия Димитровград и от старата столица Велико Търново, от града на черното злато Перник и от свежия Велинград, от Толбухин и Търговище, от Тервел и Кубрат, от Враца и Плевен, . . . отвсякъде. А не рядко и чужденци посещават нашия летен учебен лагер, за да се запознаят с учението и работата на българските есперантисти.

Къде се намира тази точка върху географската карта на България? Къде се крие този магнит?

За да отидете от София в Мездра, а оттам във Видин или пък в Плевен, Русе, Варна, трябва да минете през Искърския пролом.

След като пътувате петдесет километра, ще видите величествените Лакатнишки скали, възпети от народния поет Иван Вазов. По тях често се

катерят алпинисти. Ето хе там, на 300 метра над Искъра те са построили малката си хижичка, кацнала като орлово гнездо. А вдясно от него, на самия връх, до самия ръб на скалите се издига величествен паметник, напомнящ геройската смърт на безсмъртни народни синове през кървавата 1923 година.

Ако продължите за Мездра, ще видите чудните ритли при Лютиброд, ще видите где героичната баба Илийца е минала Искъра в оная злокобна нощ на 20 срещу 21 май 1876 г., за да помогне на заблудилия се и изнурен четник от Ботевата чета. Връщайки се към първите години след Освобождението, може би ще видите горе на скалите дядо Йоцо, който маха с калпак, поздравявайки нова България.

През лятото на 1889 г. тук народният поет е написал сборката „Скитнишки песни“, тук редица вечери е наблюдавал природната картина, която обезсмъртил в стихотворението си „По здрач“:

Вечерний здрач вълшебно було мята
над дол, над лес, над зъбери и чуки,
замлъква пиле; вятър спря в гората.
Мълчат усойно потъмнели буки;
от някой водопад шум иде като плач
във вечерний здрач.

.
На зъбера орлите неподвижни
стоят

Спирате на Лакатник. От новата кокетна гара отивате до старата гара, откъдето тръгват автобусите за Вършец. Имате доста време, използвайте го, за да се запознаете с живописната околност. Трябва да минете по каменния мост отвъд, да спрете за малко край ресторант „Водопад“, да тръгнете нагоре по пътеката над външния водопад и след десетина минути ще стигнете до широкия вход на Лакатнишката пещера. Тук нов и буен водопад страшно трещи. Величествените сталактити са дълги до 10—12 метра.

След тази кратка разходка възлизате с автобуса по серпантините. Погледнете надолу: лъкатушките на асфалтираното шосе Лакатник—Вършец една по една остават под вас, гара Лакатник и железопътната линия изчезват от погледа ви. В Миланово спирате за малко. Оттук може да се отиде до Враца и да се посети прочутата пещера Леленика.

Малко след Миланово стигате до най-високата точка на този път — около 850 метра. След няколко метра ще бъдете в Северна България. Отклонението оттук ви отвежда до с. Дружево, разположено на Дружевската седловина, която свързва Берковската планина с Врачанската. На запад са Тодорини кули и Ком.

Тук, на един слънчев планински склон, Българската есперантска кооперация в края на 1959 година получи стотина декара земя. Още през 1960 г. се проведе първият курс по есперанто, започна благоустрояването на терена. През 1961 г. се проведоха най-масовите курсове (с около 60 души едновременно). Курсистите живееха разпръснато из селото. Тогава вече се построи жилищното помещение и кухнята, които през следващите години редовно се използват. Всеки от тези 60 души си спомня колко лоши бяха битовите условия тогава, как постепенно се подобряваха до края на смяната. . .



А сега: легла с пружини и чисти чаршафи, течаща планинска вода в кухнята и в двора, електрифицирани всички помещения и дворът, вкусна и изобилна храна. Колко труд, колко усилия, колко напрежение, колко жертви, докато се създаде това още скромно наше летовище! И все пак видяхме, че при лошо време (а това се случва в планината) сегашното помещение за занятия не е удобно. За лятото на 1967 г. ще се довърши западната постройка, в която ще се водят занятията.



Участници в I-та смяна 1966 г.

През 1965 г. занятията се водиха в две смени, през 1966 — в три, през 1967 — в четири: за начеващи — 18 юни — 2 юли — преподавател С. Хесапчиев.

за напреднали — 5—19 юли — преподавател С. Хесапчиев

за преподаватели — 22 юли — 5 август — преподавател С. Хесапчиев

за начеващи — 8—22 август — преподаватели Иван Цанев и К. Вълев

В организацията на курсовете през 1967 г. има три нови неща:

1. Смените са 15-дневни, но който желае, може да остане известно време и през следваща или през предходна смяна, например, който следва в смяната за напреднали, може да дойде пет дена в предходната смяна за начеващи, когато материалът се обобщава, а може да остане и през смяната за преподаватели и т. н.

2. В смените за напреднали и за преподаватели се въвеждат индивидуални занятия — писмени работи по зададени теми, по картини, преводи и др. За тях ще излезе специална статия.

3. Предварителни задочни занимания. Срещу малко доплащане записалите се в смените за напреднали и за преподаватели изпращат последователно 5 писмени упражнения на различни теми, които им се връщат поправени и рецензирани. В Дружево работата по тези теми се обобщава.

Няма съмнение, тази гъвкавост в организацията, тези разнообразни възможности ще привличат все повече и повече български есперантисти в Дружево, тази централна курсова база, тази ковачница на кадри, където нашите есперантисти напредват в езика и взаимно се обогатяват с опита си. През време на смените се уреждат екскурзии с различни маршрути: до Вършец, Берковица (мраморната кариера и фабрика, музея на Вазов), Клисурския манастир и др.; до Враца и Леденика; до Оряхово и остров Есперанто; до Белоградчишките скали и Магурата; до София и околностите ѝ и т. н.

Броят на смените ще расте: ще има и по-късни смени, за да могат да участвуват и онези другари, които са заети в селското стопанство.

Venu, karaj geamikoj! Druĵevo atendas vin!

Redakta komitato: Kiril DRAĴEV, Dimitr ĴDRAKOV, Emil KEREMIDĴIEV, Atanas LAKOV, Ivan SARAFOV (ĉefredaktoro), Simeon D. SIMEONOV, Simeon M. SIMEONOV

Adreso de la redakcio:

Sofio, poŝkesto 66

Tel. 3-26-82

FAMILIO
ELEONORA kaj ENJO
DASKALOVI
VRACA — BULGARIO

БЪЛГАРСКА ЕСПЕРАНТСКА КООПЕРАЦИЯ

Седиз, бул. „Витоша“ № 40 — тел. 7-89-08 — Банк. с/ка 17/14, БНБ 1/104

КАТАЛОГ
(Част втора)

1. Eulgara prozo — Traduko kolektiva	1.05 lv.
2. Ccorgi Dimitrov — biografia skizo de St. Blagoeva	0.71 „
3. Adam Mickiewicz de M. Jastrum, Eldono de „Polonia“	1.02 „
4. Adriatika temo — Jugoslavia eldono	0.18 „
5. A. B. C. — Noveloj de E. Orzeszko	0.25 „
6. Ĉe Doktoro de D-ro Ante Grgurina, Jugosl. eldono	0.60 „
7. Rakontoj Jugoslaviaj	0.20 „
8. Esperanto kaj lernejo — Eld. Jugoslavia E-Federacio	1.40 „
9. Servisto Ernst	0.28 „
10. Suspektinda persono — de Br. Nušić, Jugosl. eldono	0.30 „
11. Analfabeto kaj butono de Br. Nušić, Jugosl. eldono	0.20 „
12. Amika Vjetnamio de Len Fox, Vjetn. eldono	0.70 „
13. Kultura vivo de ĉiuj esperantistoj	0.40 „
14. La popolo de l'morto — Japana eldono	0.25 „
15. La plej lorta voĉo de la Paco — poemaro, Ĉina eldono	0.30 „
16. Mi volis viziti lernejon — Ĉina eldono	0.21 „
17. Aŭskultu la voĉojn de oceano — Japana eldono	0.30 „
18. Mil papergruoj — Ĉina eldono	0.30 „
19. Kantoj de sovetaĵ komponistoj — Muziokntita kantaro de K. Gusev	0.15 „
20. Kantu kune — Muziknotita kantaro. Pola eldono	0.40 „
21. Kantoj por la Paco de C. Murgin, Bulgara eldono	0.20 „
22. Malhela nokto — poŝtkarto kun muzikn. kanto . . . 10 ekz.	0.20 „
32. Nuntempa Bulgario (Bulgario) — malnovaj numeroj po	0.10 „
42. Kartoj koloraj kun esperanta teksto	0.24 „
52. Есперантски значки	0.25 лв.
62. Есперантски лозунги — 10 броя за	0.40 „
72. Есперантски книжни знаменца —тригълници, 10 броя за	0.30 „

Да се има предвид следното:

1. Поръчки под 3 лева не се изпълняват.
2. Към съответната сума се прибавя и 10% за пощ. разноски.
3. Сумите да се изпращат само чрез пощенски записи.
4. За всяка поръчка да се уведомява писмено.
5. Кооперацията не работи с наложен платеж.

